HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

17 octombrie 2013*

„Recurs — Dreptul de acces la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf — Protecția procesului decizional al instituțiilor — Notă a Secretariatului General al Consiliului cu privire la propunerile prezentate în cadrul procedurii legislative de revizuire a Regulamentului nr. 1049/2001 — Acces parțial — Refuzul acordării accesului la datele referitoare la identitatea statelor membre autoare ale propunerilor”

În cauza C-280/11 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 31 mai 2011,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de B. Driessen și de C. Fekete, în calitate de agenți,

recurent,

susținut de:

Republica Cehă, reprezentată de M. Smolek și de D. Hadroušek, în calitate de agenți,

Regatul Spaniei, reprezentat de S. Centeno Huerta, în calitate de agent,

Republica Franceză, reprezentată de G. de Bergues și de N. Rouam, în calitate de agenți,

intervenientе în recurs,

celelalte părți în proces fiind:

Access Info Europe, cu sediul în Madrid (Spania), reprezentată de O. Brouwer și de J. Blockx, advocaten,

reclamantă în primă instanță,

susținută de:

Parlamentul European, reprezentat de A. Caiola și de M. Dean, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

intervenient în recurs,

Republica Elenă, reprezentată de E.-M. Mamouna și de K. Boskovits, în calitate de agenți,

* Limba de procedură: engleza.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord,

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano (raportor), președinte de cameră, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte al Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei întâi, domnii A. Borg Barthet și E. Levits și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul P. Cruz Villalón,

grefier: domnul M. Aleksejev, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 februarie 2013,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 16 mai 2013,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Consiliul Uniunii Europene solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 22 martie 2011, Access Info Europe/Consiliul (T-233/09, Rep., p. II-1073, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care Tribunalul a anulat decizia Consiliului din 26 februarie 2009 (denumită în continuare „decizia în litigiu”) de respingere a cererii formulate de Access Info Europe (denumită în continuare „Access Info”) de acces la anumite informații cuprinse într-o notă din 26 noiembrie 2008, adresată de Secretariatul General al Consiliului grupului de lucru privind informarea instituit în cadrul Consiliului, referitoare la propunerea unui nou regulament privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumită în continuare „documentul solicitat”).

Cadrul juridic

2 Considerentul (6) al Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76) este redactat după cum urmează:

„Ar trebui autorizat un acces mai larg la documente în cazurile în care instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul delegării atribuțiilor, păstrându-se totodată eficacitatea procesului decizional la nivelul instituțiilor. Aceste documente ar trebui să fie direct accesibile în cea mai mare măsură posibilă.”

3 Articolul 1 din acest regulament prevede:

„Prezentul regulament urmărește:

(a) definirea principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care cârmuiesc dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei […] în vederea garantării unui acces cât mai larg la documente;

[…]”

4 Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul menționat prevede:

„Accesul la un document întocmit de o instituție pentru uzul său intern sau primit de o instituție și referitor la o chestiune pentru care instituția nu a luat încă nicio decizie este refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce gravă atingere procesului decizional al acestei instituții, cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză."

Istoricul cauzei

5 Printr-un e-mail din 3 decembrie 2008, Access Info a cerut Consiliului să îi acorde accesul la documentul solicitat. Acest document reunește propunerile de modificări sau de redactări noi comunicate de mai multe state membre cu ocazia reuniunii din 25 noiembrie 2008 a grupului de lucru privind informarea menționat la punctul 1 din prezenta hotărâre.

6 Prin decizia în litigiu, Consiliul a acordat un acces parțial la documentul solicitat. Mai precis, această instituție a comunicat Access Info o versiune a acestui document care nu permitea identificarea statelor membre autoare ale propunerilor respective.

7 Consiliul și-a justificat refuzul de divulgare a identităților statelor membre în cauză în temeiul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, pentru motivul că divulgarea acestor identități ar fi adus atingere gravă procesului său decizional fără ca o asemenea divulgare să fie impusă de un interes public superior. Astfel, ținând seama de caracterul preliminar al discuțiilor în curs la acea dată, divulgarea identităților statelor membre vizate ar fi redus marja de manevră a delegațiilor în timpul negocierilor care caracterizează procedura legislativă în cadrul Consiliului și ar fi adus astfel atingere capacității acestuia de a ajunge la un acord.

8 La 26 noiembrie 2008, cu alte cuvinte, în chiar ziua întocmirii documentului solicitat, pe site-ul internet al organizației Statewatch s-a publicat o versiune integrală a acestuia, fără ca această divulgare să fi fost autorizată (în continuare, „divulgarea neautorizată").

Hotărârea atacată

9 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 12 iunie 2009, Access Info a formulat împotriva deciziei în litigiu o acțiune în anulare, care a fost admisă prin hotărârea atacată.

10 Tribunalul a expus, cu titlu introductiv, principiile fundamentale în materie de acces la documente. Mai precis, la punctele 55-58 din această hotărâre a amintit că dreptul de acces la documentele instituțiilor este legat de caracterul democratic al acestora din urmă și că articolul 1 din Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește garantarea unui drept de acces public care să fie cât mai larg, astfel încât excepțiile de la divulgare trebuie să fie de strictă interpretare și aplicare. Aceste principii ar avea o relevanță cu totul deosebită atunci când Consiliul acționează, precum în speță, în calitatea lui de legiuitor.

11 Apoi, la punctele 59 și 60 din hotărârea atacată, Tribunalul a precizat că simpla împrejurare că un document privește un interes protejat printr-o excepție de la divulgare nu poate fi suficientă pentru aplicarea acesteia din urmă, o astfel de aplicare nefiind justificată decât dacă accesul la documentul respectiv poate aduce atingere în mod concret și real interesului protejat. În plus, un asemenea risc nu ar putea fi pur ipotetic și ar trebui să fie previzibil în mod rezonabil. Instituția vizată ar avea obligația de a pune în balanță interesul specific care trebuie protejat prin nedivulgarea unei părți din documentul solicitat – în speță, identitatea statelor membre autoare ale propunerilor – și interesul general ca documentul menționat să fie accesibil în întregime.

12 Aplicând aceste principii, Tribunalul a examinat, la punctele 68-80 din hotărârea atacată, rațiunea principală dintre cele invocate de Consiliu pentru justificarea caracterului parțial al divulgării documentului solicitat, și anume pretinsa diminuare a marjei de manevră a delegațiilor în cadrul Consiliului care rezultă din împrejurarea că divulgarea identității statelor membre responsabile de propunerile efectuate ar da naștere unei presiuni asupra statelor respective din partea opiniei publice, presiune care ar putea fi atât de semnificativă încât nu ar mai fi posibil ca vreuna dintre aceste delegații să prezinte propuneri în sensul unei limitări a transparenței.

13 În primul rând, la punctele 69-74 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat mai întâi că tocmai principiul legitimității democratice impune autorilor propunerilor cuprinse în documentul solicitat să răspundă în fața publicului pentru actele lor, iar aceasta cu atât mai mult atunci când documentul respectiv ține de procedura legislativă. Apoi, Tribunalul a considerat că divulgarea identităților autorilor unei propuneri nu ar împiedica delegațiile să se îndepărteze de ea ulterior. Astfel, o propunere ar fi făcută pentru a fi discutată, indiferent dacă este sau nu este anonimă, și nu ar avea vocația de a rămâne nemodificată în urma unei discuții în cazul în care identitatea autorului său este cunoscută. Opinia publică ar fi perfect capabilă să înțeleagă această caracteristică a propunerilor în procesul legislativ. În plus, potrivit Tribunalului, nu s-ar putea presupune că toată opinia publică se opune limitării principiului transparenței. În sfârșit, Tribunalul a considerat că nici măcar divulgarea neautorizată nu a avut consecințe prejudiciabile pentru procesul decizional al Consiliului.

14 În al doilea rând, la punctele 75 și 76 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentul Consiliului potrivit căruia ar fi trebuit să se ia în considerare caracterul preliminar al discuțiilor pentru a aprecia riscul de afectare a procesului decizional legat de diminuarea marjei de manevră a statelor membre. Potrivit Tribunalului, caracterul preliminar al discuțiilor nu permite, prin el însuși, să se justifice aplicarea excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât această dispoziție nu prevede nicio distincție în funcție de stadiul discuțiilor.

15 În al treilea rând, la punctele 77 și 78 din hotărârea menționată, Tribunalul a respins argumentul potrivit căruia ar fi trebuit să se țină seama de caracterul deosebit de sensibil al propunerilor făcute în speță de delegațiile statelor membre. În această privință, Tribunalul a arătat că propunerile de modificare în cauză se înscriu în cursul normal al procesului legislativ. În consecință, ele nu ar fi deosebit de sensibile, în sensul că ar implica un interes fundamental al Uniunii sau al statelor membre în cazul divulgării identității autorilor propunerilor, cu atât mai mult cu cât, în speță, miza nu ar fi conținutul propunerilor formulate de statele membre, ci doar identificarea delegațiilor autoare ale acestora. În plus, Tribunalul a apreciat că este de însăși natura dezbaterii democratice ca o propunere de modificare a unui proiect de regulament să poată face obiectul unor comentarii, atât pozitive, cât și negative, din partea publicului și a mass-media.

16 În al patrulea rând, la punctul 79 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentul potrivit căruia durata neobișnuită a procedurii de aprobare a noului regulament în materie de acces la documente s-ar datora dificultăților pe care divulgarea neautorizată le-ar fi cauzat negocierilor. În realitate, potrivit Tribunalului, alte motive, de natură politică și juridică, ar permite să se explice durata procesului legislativ.

17 În sfârșit, la punctele 82 și 83 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentul Consiliului prin care se urmărea să se demonstreze că, din cauza divulgării neautorizate, rapoartele reuniunilor grupurilor sale de lucru ar fi mai puțin exhaustive, în special în ceea ce privește identificarea delegațiilor. În această privință, Tribunalul a arătat că această schimbare ar putea să se explice și prin introducerea de către Access Info a acțiunii împotriva deciziei în litigiu. În orice caz, lipsa unei legături de cauzalitate între divulgarea către public a identității delegațiilor și grava atingere adusă procesului decizional ar fi confirmată de un document ulterior divulgării neautorizate, care nu s-ar limita să indice în mod anonim propunerile de modificare a textului legislativ, ci ar preciza identitatea delegațiilor, cel puțin în versiunea originală a documentului respectiv.

18 Tribunalul a admis acțiunea și a anulat decizia în litigiu în special în temeiul considerațiilor care precedă.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

19 Prin Ordonanța din 17 octombrie 2011, pe de o parte, au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulate de Republica Cehă și de Regatul Spaniei, iar, pe de altă parte, Parlamentul European a fost autorizat să intervină în susținerea concluziilor Access Info. Prin Ordonanța din 2 februarie 2012 s-a admis cererea de intervenție formulată de Republica Franceză în susținerea concluziilor Consiliului.

20 Consiliul, Republica Cehă, Republica Elenă, Regatul Spaniei și Republica Franceză solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— pronunțarea unei hotărâri definitive în ceea ce privește problemele care constituie obiectul recursului și

— obligarea Access Info la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cele două instanțe.

21 Access Info și Parlamentul European solicită Curții respingerea recursului și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

22 În susținerea recursului, Consiliul invocă, în esență, trei motive.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

23 Prin intermediul primului motiv, Consiliul, susținut de Regatul Spaniei, arată că Tribunalul a încălcat echilibrul proclamat atât de dreptul primar – articolul 207 alineatul (3) CE și articolul 255 CE, aplicabile *ratione temporis* –, cât și de dreptul derivat – considerentul (6) și articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 – între, pe de o parte, dreptul de acces extins pentru documentele care au legătură cu activitatea legislativă a instituțiilor și, pe de altă parte, necesitatea păstrării eficacității procesului decizional. În special, Tribunalul ar fi interpretat, în special la punctul 69 din hotărârea atacată, respectivul articol 4 alineatul (3) primul paragraf atribuind o importanță nejustificată și excesivă transparenței procesului decizional, fără a ține deloc seama de exigențele legate de eficacitatea acestuia.

24 Mai precis, Consiliul, susținut în această privință de Republica Cehă, de Republica Elenă și de Regatul Spaniei, arată că procesul său legislativ este foarte fluid și necesită un grad de flexibilitate din partea statelor membre pentru ca ele să își poată modifica o poziție inițială, maximizându-se în acest fel posibilitatea de a se ajunge la un acord. Pentru a garanta un „spațiu de negociere” și pentru a asigura astfel eficacitatea acestui proces legislativ, ar fi necesar să se garanteze statelor membre menționate o marjă de manevră maximă în discuții, iar aceasta încă din primele etape ale procedurii. Or, o asemenea marjă de manevră ar fi diminuată dacă identitatea delegațiilor ar fi divulgată prea devreme în cursul procedurii, întrucât aceasta ar avea ca efect să atragă din partea opiniei publice presiuni care ar priva delegațiile de suplețea necesară pentru asigurarea eficacității procesului decizional al Consiliului.

25 Republica Cehă și Regatul Spaniei adaugă în această privință că, în speță, divulgarea identității delegațiilor nu era necesară pentru atingerea obiectivului Regulamentului nr. 1049/2001. Astfel, accesul integral la conținutul documentului solicitat ar fi suficient pentru a garanta organizarea unei dezbateri democratice cu privire la problemele pe care le vizează documentul respectiv. Singura consecință a divulgării, în plus, a identității delegațiilor ar fi fost doar aceea de a permite exercitarea de presiuni nu asupra Consiliului, ci asupra statelor membre.

26 Access Info răspunde că, potrivit termenilor primului său motiv, Consiliul nu critică decât trei puncte din hotărârea atacată, și anume, pe de o parte, punctele 57 și 58 din hotărârea atacată, în care Tribunalul s-ar fi limitat doar la a aminti jurisprudența pertinentă în materie, și, pe de altă parte, punctul 69 din hotărârea respectivă, unde, în opinia Access Info, susținută în această privință de Parlamentul European, Tribunalul procedează tocmai la punerea în balanță a exigențelor transparenței și a celei privind protecția procesului decizional, concluzionând că divulgarea identității statelor membre vizate nu era, în speță, de natură să aducă atingere procesului decizional al Consiliului.

Aprecierea Curții

27 Pentru a statua asupra prezentului motiv, trebuie amintit că, în conformitate cu considerentul (1) al Regulamentului nr. 1049/2001, acesta din urmă se înscrie în intenția exprimată la articolul 1 al doilea paragraf TUE de a se marca o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean. Astfel cum se amintește în considerentul (2) al acestui regulament, dreptul de acces public la documentele instituțiilor este legat de caracterul democratic al acestora din urmă (Hotărârea din 1 iulie 2008, Suedia și Turco/Consiliul, C-39/05 P și C-52/05 P, Rep., p. I-4723, punctul 34, Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, Rep., p. I-8533, punctul 68, precum și Hotărârea din 21 iulie 2011, Suedia/MyTravel și Comisia, C-506/08 P, Rep., p. I-6237, punctul 72).

28 În acest scop, Regulamentul nr. 1049/2001 vizează, după cum se indică în considerentul (4) și la articolul 1 din acesta, să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documentele instituțiilor (Hotărârile citate anterior Suedia și Turco/Consiliul, punctul 33, Suedia și alții/API și Comisia, punctul 69, precum și Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 73).

29 Desigur, acest drept este condiționat de anumite limite întemeiate pe considerente de interes public sau privat. Mai exact, și în conformitate cu considerentul (11), regulamentul menționat prevede, la articolul 4, un regim de excepții care autorizează instituțiile să respingă cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea acestuia din urmă ar aduce atingere unuia dintre interesele protejate prin articolul menționat (a se vedea Hotărârea din 1 februarie 2007, Sison/Consiliul, C-266/05 P, Rep., p. I-1233, punctul 62, Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, citată anterior, punctele 70 și 71, precum și Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, citată anterior, punctul 74).

30 Cu toate acestea, din moment ce astfel de excepții derogă de la principiul accesului cât mai larg posibil al publicului la documente, ele trebuie interpretate și aplicate în mod strict (Hotărârile citate anterior Sison/Consiliul, punctul 63, Suedia și Turco/Consiliul, punctul 36, Suedia și alții/API și Comisia, punctul 73, precum și Suedia/MyTravel și Comisia, punctul 75).

31 Astfel, pe de o parte, în cazul în care instituția vizată decide să refuze accesul la un document a cărui comunicare îi este cerută, acesteia îi revine, în principiu, obligația de a furniza explicații cu privire la modul în care accesul la acest document ar putea să aducă atingere concret și efectiv interesului protejat de excepția prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 pe care instituția respectivă o invocă. În plus, riscul unei astfel de atingeri trebuie să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic (Hotărârea Suedia/MyTravel și Comisia, citată anterior, punctul 76 și jurisprudența citată).

32 Pe de altă parte, atunci când o instituție aplică una dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, acesteia îi revine obligația să pună în balanță interesul specific care trebuie protejat prin nedivulgarea documentului vizat și, în special, interesul general de a face accesibil acel document, având în vedere avantajele care, astfel cum se arată în considerentul (2) al Regulamentului nr. 1049/2001, rezultă dintr-o transparență sporită, și anume o mai bună participare a cetățenilor la procesul de decizie, precum și o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, punctul 45).

33 Pe de altă parte, Curtea a decis de asemenea că aceste considerații sunt, fără îndoială, de o deosebită pertinență atunci când Consiliul acționează în calitatea sa de legiuitor, astfel cum rezultă din considerentul (6) al Regulamentului nr. 1049/2001, potrivit căruia un acces mai larg la documente trebuie să fie autorizat tocmai într-un astfel de caz. Transparența în această privință contribuie la consolidarea democrației prin faptul că permite cetățenilor să controleze totalitatea informațiilor care au constituit fundamentul unui act legislativ. Astfel, posibilitatea cetățenilor de a cunoaște fundamentele acțiunilor legislative este o condiție a exercitării efective de către aceștia din urmă a drepturilor lor democratice (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, punctul 46).

34 Primul motiv, prin care Consiliul susține, în esență, că Tribunalul nu ar fi ținut deloc seama de exigențele legate de protecția procesului său decizional, trebuie examinat în temeiul acestor principii.

35 Or, trebuie să se constate că, la punctul 69 din hotărârea atacată, Tribunalul a amintit tocmai că, conform jurisprudenței menționate la punctul 30 din prezenta hotărâre, accesul public la întregul conținut al documentelor Consiliului constituie principiul și că acest principiu este însoțit de excepții care trebuie să fie interpretate și aplicate în mod strict.

36 Contrar celor susținute de Consiliu, Tribunalul a ținut seama de exigențele legate de eficacitatea procesului decizional. Astfel, la punctele 69-83 din hotărârea atacată a efectuat o analiză aprofundată a argumentelor invocate de Consiliu pentru a justifica aplicarea în speță a excepției referitoare la protecția procesului decizional al instituției vizate.

37 Astfel, departe de a încălca echilibrul dintre principiul transparenței și păstrarea eficacității procesului decizional al Consiliului, Tribunalul a examinat pe fond, în conformitate cu principiile amintite la punctele 31-33 din prezenta hotărâre, toate argumentele invocate de Consiliu pentru a justifica aplicarea în speță a excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001.

38 Numai după ce a examinat aceste argumente și a considerat că niciunul dintre ele nu permite să se demonstreze că divulgarea informațiilor referitoare la identitatea statelor membre în cauză ar fi fost de natură să dea naștere unui risc concret de atingere gravă a interesului protejat prin excepția respectivă, Tribunalul a concluzionat, la punctul 84 din hotărârea atacată, că Consiliul a încălcat articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 prin faptul că s-a opus, în decizia atacată, divulgării acestor informații.

39 În rest, în măsura în care critica Consiliului ar putea fi înțeleasă în sensul că vizează să conteste aprecierea efectuată de Tribunal în privința argumentelor menționate, trebuie să se constate că Consiliul nu invocă, în susținerea prezentului motiv, niciun element care să vizeze combaterea concluziei Tribunalului potrivit căreia argumentele dezvoltate de Consiliu în primă instanță nu erau suficient de întemeiate pentru a demonstra că divulgarea informațiilor referitoare la identitatea statelor membre în cauză ar fi fost de natură să dea naștere unui risc concret de atingere gravă a procesului decizional al Consiliului.

40 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentul Republicii Cehe și al Regatului Spaniei potrivit căruia divulgarea identității delegațiilor nu era necesară pentru atingerea obiectivului Regulamentului nr. 1049/2001, este suficient să se arate că, astfel cum s-a amintit la punctul 28 din prezenta hotărâre, articolul 1 din Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește să confere publicului un drept de acces cât mai larg posibil la documente. Tocmai în lumina acestui principiu a precizat Tribunalul, în mod întemeiat, la punctul 69 din hotărârea atacată, că Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește să garanteze accesul publicului la întregul conținut al documentelor Consiliului, inclusiv, precum în speță, la identitatea autorilor diferitor propuneri, accesul integral la documentele menționate neputând fi limitat decât pe baza unor excepții de la acest drept cuprinse în acest regulament, care trebuie să fie întemeiate, la rândul lor, pe un risc concret de a se aduce atingere intereselor pe care le protejează. Având în vedere că Tribunalul a exclus, în speță, existența unui asemenea risc, un acces parțial la documentul solicitat nu poate fi considerat suficient pentru realizarea obiectivului urmărit prin regulamentul menționat.

41 În aceste condiții, primul motiv de recurs trebuie înlăturat ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentele părților

42 Prin intermediul celui de al treilea motiv, care trebuie analizat în al doilea rând și care cuprinde trei aspecte, Consiliul reproșează Tribunalului mai multe erori de drept care l-au condus la concluzia că această instituție nu a demonstrat cu „suficiente temeiuri de drept și de fapt” că există riscul de a se aduce atingere gravă procesului său decizional.

43 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, Consiliul, susținut de Republica Elenă și de Regatul Spaniei, reproșează Tribunalului că, la punctele 73 și 74 din hotărârea atacată, a solicitat să se facă dovada unei atingeri reale a interesului protejat prin excepția în cauză. Or, potrivit Consiliului, pentru a fi aplicabilă excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, simplul risc de producere a unui prejudiciu este suficient pentru a justifica recurgerea la această excepție, astfel încât instituția care primește o cerere de acces la documente trebuie să se limiteze la a demonstra probabilitatea ca o atingere a procesului decizional al acestei instituții să rezulte din divulgarea acelui document.

44 Access Info, precum și Parlamentul European susțin că, departe de a impune Consiliului să facă proba unei atingeri reale a procesului decizional, Tribunalul nu a făcut decât să examineze, la punctele 73 și 74 menționate, argumentul invocat de Consiliu însuși potrivit căruia procesul decizional al acestei instituții ar fi suferit o atingere reală și concretă din cauza divulgării neautorizate.

45 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, Consiliul, susținut în această privință de Republica Elenă, consideră că, la punctul 76 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a ținut seama în mod corespunzător de importanța stadiului discuțiilor pentru aprecierea riscului unei atingeri grave pe care l-ar putea presupune pentru procesul decizional divulgarea identității delegațiilor. Potrivit Consiliului, faptul de a recunoaște publicului un drept de supraveghere în ceea ce privește integralitatea lucrărilor pregătitoare pe tot parcursul procesului decizional ar descuraja delegațiile să își exprime punctele de vedere în etapa inițială a procedurii. Astfel, ținând seama de particularitățile legate de funcționarea Consiliului, aceste opinii, mai ales atunci când se referă la dosare tehnice, ar avea deseori un caracter exploratoriu și nu ar reflecta în mod necesar poziția precisă și definitivă a statului membru de care aparțin aceste delegații, astfel încât aceste opinii ar fi susceptibile să evolueze pe parcursul procedurii. A se recunoaște un drept de supraveghere cu începere din această etapă preliminară a procedurii ar avea drept consecință ca delegațiile să nu își exprime punctele de vedere decât după ce au obținut din partea guvernelor lor naționale poziții de negociere, ceea ce ar fi de natură să confere procesului legislativ o rigiditate sporită.

46 Ca răspuns la aceste argumente, Access Info susține mai întâi că Consiliul nu a precizat în ce ar consta pretinsele particularități ale procesului său decizional. Apoi, Consiliul nu ar fi invocat decât în faza recursului argumentul referitor la pretinsa atingere adusă posibilității delegațiilor statelor membre de modificare a punctului lor de vedere în cursul procedurii. În orice caz, astfel cum Tribunalul ar fi statuat la punctul 76 din hotărârea atacată, articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 nu ar menționa etapa negocierilor drept criteriu care trebuie să fie luat în considerare pentru justificarea aplicării excepției de la dreptul de acces. Desigur, acest element ar putea fi luat în considerare pentru evaluarea unui risc de a se aduce atingere unui interes protejat de dispoziția menționată. Identificarea delegațiilor care prezintă propuneri într-o etapă inițială a discuțiilor nu ar fi totuși de natură să împiedice posibilitatea acestor delegații de a-și schimba ulterior poziția. În sfârșit, Access Info subliniază că transparența trebuie garantată cel mai mult tocmai în momentul în care procedura este inițiată. Astfel, într-o etapă în care discuțiile s-au încheiat și în care pozițiile de compromis au fost găsite, transparența și dezbaterea publică nu ar mai avea nicio utilitate.

47 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, Consiliul susține, în esență, că, contrar exigențelor stabilite la punctul 69 din Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, Tribunalul nu a ținut seama în mod corespunzător, la punctele 72 și 79-83 din hotărârea atacată, de caracterul sensibil al documentului solicitat pentru aprecierea riscului aducerii unei atingeri grave procesului decizional generat de divulgarea integrală a acestui document. Potrivit Consiliului, caracterul sensibil al documentului menționat ar reieși în speță din faptul că propunerile în discuție ar privi excepțiile de la principiul transparenței pe care noul regulament privind accesul la documente ar trebui să le prevadă. Sensibilitatea acestor chestiuni ar fi, în plus, confirmată, pe de o parte, de faptul că instanțele Uniunii s-ar fi pronunțat recent cu privire la interpretarea acestor excepții și, pe de altă parte, de dezbaterea și de presiunile opiniei publice pe care le suscită aceste chestiuni.

48 În susținerea acestui aspect, Consiliul invocă mai multe argumente. Mai întâi susține că Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, permite unei instituții să se prevaleze de excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 atunci când actul solicitat are un caracter deosebit de sensibil. Or, Tribunalul ar fi interpretat această dispoziție, la punctul 78 din hotărârea atacată, în sensul că ar fi aplicabilă doar atunci când este implicat un interes fundamental al Uniunii sau al statelor membre. O asemenea interpretare nu ar fi justificată nici de modul de redactare a dispoziției respective sau a altor părți din regulament, nici de Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul însăși. În plus, această interpretare, combinată cu nivelul ridicat de probațiune impus de Tribunal pentru a se demonstra acest prejudiciu, ar face aproape imposibilă invocarea beneficiului dispoziției menționate.

49 Apoi, pentru a sublinia și mai mult caracterul sensibil al chestiunilor în discuție, Consiliul reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare atunci când a apreciat, la punctul 79 din hotărârea atacată, că durata neobișnuită a procedurii legislative vizate ar fi fost cauzată de motive juridice și politice legate de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, de alegerile pentru Parlamentul European și de reînnoirea Comisiei. Consiliul, referindu-se la anumite schimbări intervenite în modalitățile de redactare a documentelor care emană de la grupurile sale de lucru cu începere din al doilea trimestru al anului 2008 – adică după divulgarea neautorizată –, afirmă că, în realitate, această întârziere este cauzată cel puțin în parte de diminuarea exhaustivității și de lipsa de franchețe în cadrul discuțiilor care s-a făcut simțită în urma divulgării neautorizate, ceea ce a determinat o pierdere de eficacitate a procesului decizional în cadrul instituției.

50 În sfârșit, blocajul dosarului legislativ în discuție s-ar datora de asemenea, cel puțin parțial, faptului că statele membre, tocmai din cauza divulgării neautorizate, au întâmpinat mari dificultăți în a se îndepărta de pozițiile lor inițiale de negociere. În special, delegațiile acestor state care doreau să propună modificări pe care opinia publică putea să le perceapă ca restrângând dreptul de acces public au fost reticente să o mai facă. Consiliul arată că în mod eronat Tribunalul nu a recunoscut că divulgarea neautorizată a produs asemenea efecte negative asupra procesului decizional al Consiliului. Pe de o parte, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctul 72 din hotărârea

atacată, că un asemenea argument este neîntemeiat, având în vedere că una dintre propunerile în discuție, ulterioară divulgării neautorizate, restrângea dreptul de acces public, în condițiile în care această propunere, contrar a ceea ce ar fi reținut Tribunalul, nu a fost prezentată de delegația unui stat membru, ci de Comisie însăși. Pe de altă parte, Tribunalul, la punctele 82 și 83 din hotărârea atacată, ar fi respins în mod nejustificat elementele furnizate de Consiliu pentru a explica exhaustivitatea mai redusă a rapoartelor dosarului în cauză referitoare la identificarea nominală a delegațiilor în grupurile de lucru. Deși Tribunalul a explicat acest fapt prin introducerea acțiunii în fața sa, potrivit Consiliului, având în vedere caracterul sensibil al chestiunilor în discuție, această schimbare se datorează de fapt divulgării neautorizate. Consiliul ilustrează această limitare a nivelului de detaliu menționând un raport din luna iulie 2009 al grupului de lucru în cauză, în care identitatea delegațiilor nu mai era menționată, utilizându-se în acesta expresii precum „un anumit număr de delegații” și „alte delegații”.

51 Access Info răspunde mai întâi că Tribunalul s-a referit la situația în care este implicat un „interes fundamental al Uniunii sau al statelor membre” doar pentru a da un exemplu de situație în care o chestiune ar putea să fie considerată „deosebit de sensibilă”, fără a impune ca numai asemenea situații să poată fi considerate sensibile. Apoi, spre deosebire de documentul în discuție în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, documentul solicitat nu ar conține avize juridice, ci doar propuneri de modificare a unui proiect legislativ. În sfârșit, Access Info adaugă că Consiliul nu și-a motivat refuzul în mod detaliat, astfel cum impune Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul menționată.

52 Access Info consideră că, în rest, cea de al treilea aspect al celui de al treilea motiv al Consiliului trebuie considerat inadmisibil întrucât prin el se contestă aprecierea Tribunalului cu privire la caracterul sensibil al documentului solicitat și în ceea ce privește motivele care ar fi justificat durata neobișnuită a procedurii legislative în discuție. În orice caz, Access Info, susținută în esență de Parlamentul European, consideră, în primul rând, că Consiliul întemeiază caracterul sensibil al chestiunilor care fac obiectul documentului solicitat pe împrejurarea că aceste chestiuni suscită o dezbatere publică și că fac obiectul unei jurisprudențe a instanțelor Uniunii. Or, potrivit Access Info, Consiliul nu a prezentat elemente în susținerea afirmațiilor sale în această privință. În plus, o mare parte a procedurilor legislative ar privi chestiuni care ar putea da naștere unor presiuni din partea unor grupuri de interese sau unor dezbateri în mass-media. Totuși, aceasta ar fi tocmai ceea ce presupune transparența și democrația și nu ar demonstra caracterul sensibil al unei chestiuni care să justifice tratamentul confidențial al unui document precum cel solicitat. Pe de altă parte, dacă chestiunile examinate ar fi într-atât de sensibile, nu numai identitatea statelor membre, dar nici conținutul propunerilor lor nu ar fi trebuit să fie divulgate. În al doilea rând, Access Info contestă argumentul Consiliului potrivit căruia întârzierea neobișnuită a procesului legislativ în discuție ar fi fost cauzată de divulgarea neautorizată. În realitate, întârzierea ar putea la fel de bine să fie motivată de absența unui acord politic între Consiliu și Parlamentul European referitor la revizuirea regulamentului. În al treilea rând, Access Info contestă faptul că divulgarea neautorizată a determinat schimbări referitoare la gradul de detaliere a rapoartelor grupului de lucru.

Aprecierea Curții

53 În ceea ce privește primul aspect al celui de al treilea motiv al Consiliului, trebuie să se constate că acesta procedează la o lectură eronată a hotărârii atacate.

54 Astfel, la punctul 59 din hotărârea menționată, Tribunalul a precizat în mod întemeiat că aplicarea excepțiilor de la dreptul de acces se justifică în prezența unui risc de a se aduce atingere unuia dintre interesele protejate, un asemenea risc trebuind să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic.

55 Pentru a verifica dacă exista în speță un asemenea risc, Tribunalul a constatat mai întâi, la punctele 70-72 din hotărârea atacată, că Consiliul nu demonstrase premisa pe care își întemeiase argumentele, și anume faptul că divulgarea identității delegațiilor ar fi determinat ca presiunea exercitată de public

să fi fost de așa natură încât acestea să nu mai fi avut posibilitatea de a prezenta propuneri în sensul limitării transparenței. În lipsa unei asemenea demonstrații, Tribunalul a considerat, în mod întemeiat, că divulgarea identității delegațiilor care doreau să formuleze asemenea propuneri nu putea să aducă atingere procesului decizional al Consiliului.

56 Ulterior, Tribunalul a examinat, la punctele 73 și 74 din hotărârea atacată, argumentul – rezumat la punctul 50 din hotărârea menționată, care nu este criticat de Consiliu – potrivit căruia divulgarea neautorizată „a avut un impact negativ asupra sincerității și a caracterului exhaustiv al discuțiilor purtate în cadrul grupului de lucru al Consiliului, împiedicând delegațiile să anticipeze soluții sau modificări diferite în scopul ajungerii la o convergență a opiniilor cu privire la aspectele cele mai controversate”.

57 Or, la punctele 73 și 74 menționate, Tribunalul s-a limitat să răspundă la acest motiv și a concluzionat că, în speță, contrar susținerilor Consiliului, divulgarea respectivă nu era de natură să aducă atingere procesului decizional al acestei instituții.

58 În aceste condiții, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

59 În ceea ce privește cel de al doilea aspect al prezentului motiv, potrivit căruia Tribunalul nu ar fi ținut seama de importanța stadiului discuțiilor pentru aprecierea riscului unei atingeri grave pe care l-ar putea presupune pentru procesul decizional al Consiliului divulgarea integrală a pozițiilor delegațiilor, este necesar să se arate că acest aspect se întemeiază de asemenea pe o lectură eronată a hotărârii atacate.

60 Astfel, la punctul 76 din hotărârea atacată, Tribunalul a precizat că, prin el însuși, caracterul preliminar al discuțiilor nu permite să se justifice aplicarea excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001. Astfel, după ce a exclus faptul că celelalte argumente ale Consiliului puteau să demonstreze riscul aducerii unei atingeri procesului său decizional, Tribunalul a considerat, în mod întemeiat, că simpla împrejurare că cererea de divulgare a intervenit într-o etapă foarte precoce a procesului legislativ nu era suficientă pentru a permite aplicarea excepției menționate.

61 În consecință, cel de al doilea aspect nu este fondat.

62 În ceea ce privește, în sfârșit, cel de al treilea aspect al celui de al treilea motiv invocat de Consiliu, trebuie arătat în primul rând că, atunci când a considerat, la punctul 78 din hotărârea atacată, că chestiunile care făceau obiectul documentului solicitat nu erau deosebit de sensibile, Tribunalul nu s-a referit la Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, iar aceasta în mod întemeiat, dat fiind că punctul 69 din această din urmă hotărâre, pe care se întemeiază acest aspect al motivului, nu se referă decât la documente specifice, și anume avizele juridice. În speță, documentul solicitat nu numai că a fost întocmit în cadrul unei proceduri legislative, dar nici nu face parte din nicio categorie de documente pentru care Regulamentul nr. 1049/2001 recunoaște un interes demn de a fi protejat în mod specific, precum aceea a avizelor juridice.

63 În orice caz, chiar dacă s-ar presupune că Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că criteriul pe baza căruia se poate stabili caracterul deosebit de sensibil al unui document este acela al riscului ca divulgarea acelui document să implice un interes fundamental al Uniunii sau al statelor membre, trebuie să se constate că, la punctul 77 din hotărârea atacată, nu pe baza acestui criteriu a exclus Tribunalul în speță caracterul deosebit de sensibil al documentului solicitat. În acest scop, astfel, Tribunalul a considerat că diferitele propuneri de modificare sau de redactare nouă formulate de cele patru delegații ale statelor membre care sunt prezentate în documentul solicitat fac parte din cursul normal al procesului legislativ, ceea ce implică faptul că ele nu pot fi considerate sensibile nu numai din perspectiva exclusivă a implicării unui interes fundamental al Uniunii sau al statelor membre, ci nici din perspectiva niciunui alt criteriu.

64 În consecință, Consiliului reproșează Tribunalului în mod neîntemeiat că ar fi încălcat caracterul deosebit de sensibil al documentului solicitat.

65 În al doilea rând, în ceea ce privește celelalte argumente invocate de Consiliu în susținerea celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, este necesar să se amintească jurisprudența constantă a Curții în temeiul căreia din articolul 256 TFUE și din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene rezultă că Tribunalul este singurul competent, pe de o parte, să constate faptele, cu excepția situației în care inexactitatea materială a constatărilor sale ar rezulta din înscrisurile din dosar care i-au fost prezentate, și, pe de altă parte, să aprecieze aceste fapte. Odată ce Tribunalul a constatat sau a apreciat faptele, Curtea este competentă, în temeiul articolului 256 TFUE, să exercite un control asupra calificării juridice a acestor fapte și asupra consecințelor de drept care au fost stabilite de către Tribunal pe baza acestora. Curtea nu este, așadar, competentă să se pronunțe asupra situației de fapt și nici, în principiu, să examineze probele pe care Tribunalul le-a reținut în susținerea acesteia. Prin urmare, această apreciere nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor elemente, o problemă de drept supusă ca atare controlului Curții (a se vedea printre altele Hotărârea din 19 martie 2009, Archer Daniels Midland/Comisia, C-510/06 P, Rep., p. I-1843, punctul 105, precum și Ordonanța din 10 noiembrie 2011, Agapiou Joséphidès/Comisia și EACEA, C-626/10 P, punctul 107).

66 Or, prin argumentul potrivit căruia Tribunalul a pus în mod eronat durata neobișnuită a procedurii vizate pe seama unor motive de natură juridică și politică legate în special de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, de alegerile pentru Parlamentul European și de reînnoirea Comisiei, Consiliul, fără a invoca o denaturare a elementelor de probă, urmărește să conteste aprecierea Tribunalului potrivit căreia durata neobișnuită a procedurii legislative nu a fost cauzată de dificultățile antrenate de divulgarea informațiilor referitoare la identitatea autorilor propunerilor, ci de astfel de motive de natură juridică și politică, după cum susține, pe de altă parte, însuși Consiliul, astfel cum reiese de la punctul 46 din hotărârea atacată.

67 De asemenea, în ceea ce privește pretinsele consecințe ale divulgării neautorizate asupra procesului decizional al Consiliului, această instituție nu intenționează decât să conteste, fără a invoca în mod clar o denaturare a elementelor de probă, pe de o parte, aprecierea pe care a efectuat-o Tribunalul la punctul 72 din hotărârea atacată cu privire la un element de probă – și anume versiunea publică a unui document care cuprinde propunerile scrise formulate de unele delegații referitoare la procedura legislativă în cauză, respectiv documentul nr. 9716/09 din 11 mai 2009 –, deducând din acesta că divulgarea menționată, contrar celor susținute de Consiliu în primă instanță, nu obligase delegațiile să evite să formuleze propuneri în sensul limitării transparenței. Pe de altă parte, Consiliul contestă aprecierea efectuată de Tribunal, la punctele 82 și 83 din hotărârea atacată, cu privire la un alt element de probă – și anume documentul 10859/1/09 REV 1 –, din care Tribunalul a dedus că practica Consiliului ulterioară divulgării neautorizate s-a modificat, întrucât datele de identificare a statelor membre care au formulat observații și sugestii cu privire la propunerea Comisiei au fost de atunci înainte omise, o asemenea modificare putând fi explicată prin faptul că Access Info a introdus o acțiune în vederea contestării legalității deciziei în litigiu.

68 În consecință, întrucât aceste din urmă argumente sunt inadmisibile, cel de al treilea motiv trebuie respins în parte ca inadmisibil și în parte ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

69 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Consiliul susține în esență că raționamentul Tribunalului se opune jurisprudenței Curții care autorizează instituțiile să invoce considerații de ordin general pentru a refuza divulgarea anumitor categorii de documente. Astfel, după cum susține și Republica Elenă,

decizia în litigiu ar preciza considerațiile generale care justifică motivele pentru care documentul solicitat nu putea fi divulgat, precum și motivele pentru care aceste considerații erau efectiv aplicabile documentului solicitat. Astfel, Consiliul nu și-ar fi limitat examinarea la natura documentului, ci și-ar fi întemeiat refuzul pe explicații detaliate referitoare la caracterul sensibil al chestiunilor tratate și la faptul că acestea interveneau în cadrul unor discuții preliminare procedurii legislative propriu-zise.

70 Access Info arată mai întâi că, întrucât nu face în mod expres referire la niciun punct precis din hotărârea atacată, cel de al doilea motiv este inadmisibil și inoperant. În orice caz, potrivit Access Info, susținută cu privire la acest aspect de Parlamentul European, Consiliul nu a precizat nici în recurs, nici în decizia în litigiu pe ce prezumție generală s-ar fi întemeiat în speță refuzul său de acces la documente. Pe de altă parte, contrar exigențelor jurisprudenței în materie, nicio dispoziție din dreptul Uniunii și niciun principiu general de drept nu ar permite o prezumție generală de confidențialitate pentru documente precum documentul solicitat, cu atât mai mult cu cât acesta din urmă rezultă dintr-o procedură de natură legislativă.

Aprecierea Curții

71 Trebuie arătat de la bun început că, contrar celor susținute de Access Info, acest motiv este admisibil, dat fiind că, deși este adevărat că Consiliul nu identifică un punct precis din hotărârea atacată care să conțină o eroare de drept, din expunerea de argumente în susținerea acestui motiv rezultă cu claritate că Consiliul reproșează Tribunalului că nu a considerat că are dreptul să justifice refuzul accesului la documentul solicitat în temeiul unei prezumții de confidențialitate întemeiate pe considerații generale.

72 În ceea ce privește fondul, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, deși, pentru a justifica refuzul accesului la un document, nu este suficient, în principiu, ca acel document să intre sub incidența unei activități sau a unui interes dintre cele menționate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, instituția în cauză trebuind totodată să explice modul în care accesul la acest document ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului protejat printr-o excepție prevăzută la acest articol, acestei instituții îi este totuși permis să se întemeieze în această privință pe prezumții generale ce se aplică anumitor categorii de documente, considerații de ordin general similare fiind susceptibile să se aplice cererilor de divulgare cu privire la documente de aceeași natură (Hotărârea Suedia și Turco/Consiliul, citată anterior, punctul 50, Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Rep., p. I-5885, punctul 54, precum și Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, punctul 57).

73 Într-un asemenea caz, instituției vizate îi revine totuși sarcina de a preciza pe ce considerații de ordin general își întemeiază prezumția că divulgarea acelor documente ar aduce atingere unuia dintre interesele protejate de excepțiile prevăzute de articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001, iar aceasta fără a fi obligată să efectueze o apreciere concretă a conținutului fiecăruia dintre documentele respective (a se vedea în acest sens Hotărârea Suedia și alții/API și Comisia, citată anterior, punctul 76).

74 Or, în speță, chiar dacă s-ar presupune că Consiliul ar fi susținut în primă instanță că are dreptul să refuze accesul la un document precum documentul solicitat, în temeiul unei prezumții întemeiate pe considerațiile rezumate la punctul 43 din hotărârea atacată și având legătură cu necesitatea protejării marjei de manevră a delegațiilor în cursul discuțiilor preliminare referitoare la propunerea legislativă a Comisiei, trebuie să se constate că, pe de o parte, la punctele 70-79 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat aceste considerații, iar la punctul 80 din această hotărâre a considerat că ele nu erau suficiente pentru a atrage aplicarea excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001. Pe de altă parte, Consiliul a încercat în cadrul celui de al treilea motiv de recurs să conteste această apreciere, însă fără succes, având în vedere că motivul menționat a fost respins.

75 În consecință, Consiliul nu poate susține în mod valabil că avea dreptul să refuze accesul la documentul solicitat pe baza unei prezumții întemeiate pe asemenea considerații.

76 Ținând seama de ceea ce precedă, sunt inoperante argumentele prin care se urmărește să se demonstreze că Tribunalul nu a ținut seama de motivele pentru care Consiliul a apreciat că aceste considerații de ordin general erau aplicabile documentului solicitat în speță.

77 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

78 Având în vedere toate considerațiile precedente, recursul trebuie să fie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

79 Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din regulamentul menționat, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Articolul 140 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede că statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

80 Întrucât recursul Consiliului se respinge, Consiliul trebuie să fie obligat, în conformitate cu concluziile Access Info, să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Access Info.

81 Republica Cehă, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Access Info Europe.

3) Republica Cehă, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză și Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături